

Asociația RENINCO ROMANIA

Reteaua Nationala de Informare si Cooperare pentru integrarea in comunitate a copiilor si tinerilor cu cerinte educative speciale

Buletin Informativ nr. 15, anul 6, săptămâna 16 – 22 aprilie 2018

Cuprins:

- ✚ Noutăți de la Ministerul Educației Naționale
- ✚ **17 aprilie – Ziua Internațională a Hemofiliei**
- ✚ S-a lansat HARTA MEȘTEȘUGARILOR DIN ROMÂNIA
- ✚ „Logica asistenței sociale este să ajuți niște oameni într-un moment dificil al vieții lor, să îi pui pe picioarele lor și să îi transformi în cetățeni” – interviu

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

NOUTĂȚI

- ✚ **Instrumentul HEInnovate, coordonat de Comisia Europeană și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, a fost lansat în România**

Data publicării: 13 Apr 2018

Astăzi, 13 aprilie 2018, în cadrul Conferinței „HEInnovate in Romania - Kick off meeting”, reprezentanții Comisiei Europene, Peter Baur și Alexandra Tamasan, alături de reprezentantul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD), Giulia Ajmone Marsan, au lansat **HEInnovate** (<https://heinnovate.eu/en>), instrument ce urmează a fi utilizat de către instituțiile de învățământ superior din România, într-un exercițiu ce vizează inovarea și creșterea vizibilității educației antreprenoriale în învățământul superior.

La acest eveniment, moderat de către reprezentanții Ministerului Educației Naționale, au luat parte reprezentanți ai instituțiilor statului român și ai organizațiilor non-guvernamentale ce vor sprijini partenerii internaționali pe parcursul exercițiului HEInnovate în România. De asemenea, au fost prezenți și specialiști din 40 de universități din România, care și-au manifestat interesul față

RENINCO - Buletin Informativ nr.14, anul 6, saptamana 9 - 15 aprilie 2018

deformulele moderne prin intermediul cărora poate fi ridicat nivelul abordărilor antreprenoriale în mediul universitar.

HEInnovate, lansat ca urmare a colaborării între Comisia Europeană și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, este un exercițiu de autoevaluare pentru instituțiile de învățământ superior care doresc să-și exploreze potențialul inovator. Mai exact, instituțiile de învățământ superior sunt asistate în identificarea priorităților și planificarea acțiunilor din 7 domenii-cheie: „Conducere și guvernare”, „Capacitatea organizațională: finanțare, resurse umane și stimulente”, „Predarea și învățarea antreprenorială”, „Pregătirea și sprijinirea antreprenorilor”, „Schimbul de cunoștințe și colaborarea”, „Instituția internaționalizată” și „Măsurarea impactului”.

În România, exercițiul HEInnovate se va axa pe 3 dimensiuni principale: „Predarea și învățarea antreprenorială”, „Pregătirea și sprijinirea antreprenorilor”, „Schimbul de cunoștințe și colaborarea”, iar Ministerul Educației Naționale, în calitate de partener, va acorda sprijinul necesar tuturor instituțiilor de învățământ superior din România participante la acest proces.

BIROUL DE COMUNICARE MEN

<http://www.edu.ro/instrumentul-heinnovate-coordonat-de-comisia-european%C4%83-%C8%99i-organiza%C8%99Bia-pentru-cooperare-%C8%99i-dezvoltare>

Internațională a Hemofiliei

17 aprilie – Ziua

Federația Internațională de Hemofilie (înființată în 1963) a ales data de 17 Aprilie în onoarea fondatorului Federației, Frank Schnabel, un om de afaceri de succes din Montreal, născut cu hemofilie de tip A, forma severă, chiar la această dată.

Din 1989, 17 aprilie este o zi dedicată celor afectați de această boală care face parte din categoria bolilor rare.

În România, numărul celor care cunosc semnificația zilei este foarte mic. Numărul românilor care suferă de hemofilie nu depășește 2.000 persoane, majoritatea fiind copii și tineri.

În lume există 6,9 milioane de oameni care suferă de o tulburare de sângerare iar 75% dintre aceștia nu știu. Hemofilia este o boală care nu se vindecă, dar, tratată corect, aduce pacientul la condițiile de viață ale unui om normal.

sursa: <http://www.rador.ro/2015/04/17/17-aprilie-ziua-internationala-a-hemofiliei/> postat de Bianca Ioniță, 2015

RENINCO - Buletin Informativ nr.14, anul 6, saptamana 9 - 15 aprilie 2018

În mod constant, motto-ul Zilei Mondiale a hemofiliei apelează la solidaritate cu cei aflați în suferință, chemând la ștergerea diferențelor și discriminărilor ("Close the gap") și la asigurarea unui tratament adecvat tuturor celor afectați ("Treatment for all-vision of all").

În anul 2018, subliniindu-se importanța cooperării pentru reușita acestui demers pretențios, a fost stabilit ca motto, apelul: "**Sharing knowledge makes us stronger**" (traducere: *Schimbul de cunoștințe ne face mai puternici*)

Informații suplimentare: <http://www.hemofilic.ro/organizatii/federatia-internationala-de-hemofilie.html>

S-a lansat HARTA MEȘTEȘUGARILOR DIN ROMÂNIA

HARTA MEȘTEȘUGARILOR (hartamestesugarilor.ro) – website-ul care cartografiază meșteșugarii din România – s-a lansat în data de 11 aprilie 2018 și are drept obiectiv salvarea unui tip de patrimoniu imaterial – cel reprezentat de experiența meșteșugarilor din România.

„Dorim să promovăm meșteșugarii din România, pentru a putea ajunge mult mai ușor clienții la ei și să antrenăm suficiente comenzi încât să își poată angaja un ucenic, care să transmită meșteșugul mai departe. Acești meșteșugari trebuie să cunoască tehnicile de construcție tradiționale legate de meseria lor. Un efect colateral este încurajarea restaurării patrimoniului construit tradițional cu oameni care înțeleg materialele puse în operă”, spune **Pierre Bortnowski**, unul dintre coordonatorii acestui proiect, **arhitect**, cel care a coordonat proiectul PRISPA – în cadrul Solar Decathlon Europe 2012 și s-a implicat în variate proiecte de restaurare-conservare a mediului construit din România.

Persoana care a inspirat proiectul HARTA MEȘTEȘUGARILOR este arhitectul Șerban Sturdza.

Împreună cu Fundația PRO PATRIMONIO, Editura SIMETRIA & Asociația ARHITERRA, între 2008-2010, s-au publicat o serie de agende ce conțineau datele a 50 meșteșugari pe care îi contactă în mod frecvent, pentru lucrări în domeniul restaurării.

„În ultimii ani, multe asociații implicate în salvarea patrimoniului construit și numeroși beneficiari care vroiau să își restaureze casa ne-au contactat pentru a le recomanda un meșteșugar. Față de artizani (încondeietori de ouă, olari, țesători, ș.a.) care se adună la diverse sărbători și au deja înființate asociații individuale sau locale, meșteșugarii în domeniul construcțiilor, primii pe care am început să-i cartografiem pe această hartă, nu se pot promova la fel de ușor: munca lor nu este transportabilă și nu sunt prezenți la târguri. Este important să îi ajutăm să se facă cunoscuți și să se organizeze la nivel național, înainte ca toată această știință să se transforme în oale și ulcele. Dispariția acestor făuritori duce la o sărăcire care ne va afecta pe toți, de aceea contribuția la această hartă este o datorie care ar trebui să ne privească pe toți”, spune **Alexandra Mihailciuc**, **arhitect**, autoarea a 2 cărți despre meșteșuguri care conțin capitole dedicate inventarierii acestora. (*În jurul focului. Arhitectură, tradiție și inovație în sisteme de încălzire și gătit*, Pro Patrimonio, 2017 și *Arta Feroneriei. Ghid practic de fierărie pentru copii și adulți*, Pro Patrimonio, 2018)

RENINCO - Buletin Informativ nr.14, anul 6, saptamana 9 - 15 aprilie 2018

Echipa își dorește să încurajeze proiectul de lege care-i vizează pe meșteșugari, pentru ca aceștia să își poată desfășura activitatea într-un mod simplu și oficial. De asemenea, urmaresc să fie un argument pentru crearea unor noi școli profesionale, pentru formarea ucenicilor care să învețe diferite meserii tradiționale, atât teoretic, cât și practic.

Odată cu lansarea site-ului HARTA MEȘTEȘUGARILOR, va exista și o pagină de Facebook (Harta Meșteșugarilor) și, în curând, un cont de Instagram și un canal Youtube.

*„Baza de date de până acum cuprinde 200 meșteri, iar media de vârstă a acestora este de 65 ani. Dacă nu ne mișcăm repede în 10 ani, o să fie pierdut un bagaj imens de cunoștințe. Cei 200 meșteri sunt împărțiți în vreo 12-15 meserii repartizate pe 7 materiale (dulgher, tâmplar, șitar / șindrilar, ebenist, fierar, tablagiu, pietrar, zidar, sobar, țiglar, zugrav, stufar, ipsosar ș.a.). Sperăm să atingem 1000 meșteri până la vară cu ajutorul tuturor oamenilor care vor să se implice în proiectul nostru” – spune și **Sînziana Bortnowski**, de asemenea **arhitect**, parte din echipa de proiect.*

În această vară, vom lansa și o campanie de cunoaștere a meșterilor din România, pentru a afla cât mai multe despre meseria și experiența lor și pentru a le prezenta proiectul. Lansarea acestei campanii are ca scop și popularizarea proiectului către publicul larg, deoarece e nevoie ca demersul să iasă din cercul restrâns al specialiștilor și grupurilor de meșteșugari, ca să-și atingă ținta.

Există 3 feluri în care oricine poate ajuta la dezvoltarea acestei hărți. Pe site se găsesc chestionare pentru fiecare opțiune de mai jos:

1. dacă cunoști un meșter (sau mai mulți), poți să ne trimiți datele lui de contact pe site-ul nostru. După verificare, o să-l adăugăm pe hartă.
2. dacă vrei să ne ajuți în campania de cartare pe teren, te poți înscrie online și te vom contacta.
3. dacă folosești Harta Meșteșugarilor și găsești o greșeală în baza de date, poți să ne atragi atenția prin completarea chestionarului din site. Totodată suntem deschiși la diverse colaborări care pot crește proiectul.

Harta meșteșugarilor este un proiect realizat în colaborare cu: Institutul Național al Patrimoniului, Fundația Pro Patrimonio, Asociația Artis Peritița, Asociația Maria, Asociația Arché, Asociația Reener Ländchen.

sursa: România pozitivă, 11 aprilie 2018

„Logica asistenței sociale este să ajuți niște oameni într-un moment dificil al vieții lor, să îi pui pe picioarele lor și să îi transformi în cetățeni” –
interviu realizat de Raluca Ion cu Mugurel Mărgărit-Enescu

Nu poți ajuta niciodată un copil sărac dacă ignori nevoile familiei din care face parte, spune Mugurel Mărgărit-Enescu, directorul executiv al Fundației Principesa Margareta a României. Asistența socială făcută cu adevărat înseamnă să vezi contextul de viață al unor oameni și să încerci să le dezvolți resurse astfel încât, încet-încet, ei să poată să iasă din situația dificilă.

„Nu poți să lucrezi doar cu copilul. Este clar că, atunci când mergi în casa lui, vezi toate problemele cu care se confruntă familia. Și începi să lucrezi și cu părinții, începi să vezi dacă există frați mai mari, să poți să-i trimiți la un curs gratuit și să învețe o specializare, iar după aceea să-și găsească o slujbă. Cu părinții încerci să faci la fel: vezi că stau într-o casă dărăpănată care nu este a lor, mergi și vorbești cu primarul și îi zici: *Poate puteți să le puneți ceva la dispoziție*”, explică el. Este exact opusul felului în care sunt tratați de către stat oamenii vulnerabili în România, unde intervenția înseamnă niște bani, întotdeauna puțini, cu ajutorul cărora nu au nicio șansă să își îmbunătățească viața. Acei oameni vor rămâne mereu în nevoie. Însă pentru un asistent social dedicat, satisfacția cea mai mare vine tocmai în momentul în care persoana pe care a ajutat-o ajunge să nu mai aibă nevoie de el.

„Asta e toată logica asistenței sociale. Să ajuți niște oameni într-un moment dificil al vieții lor, să îi pui pe picioarele lor și să îi transformi în cetățeni, în oameni implicați, oameni care sunt de încredere”, spune Mugurel Mărgărit-Enescu.

În România, există cel puțin două categorii de oameni foarte vulnerabile: copiii și persoanele vârstnice. Care sunt cele mai mari nevoi ale lor?

Din punctul nostru de vedere, cea mai mare nevoie a copiilor este cea de educație. Pentru că noi ne adresăm copiilor din familii sărace și am observat că, fără educație, aceștia au tendința să perpetueze acest model al sărăciei. Văd în jurul lor sărăcie, alcoolism pentru că astea le sunt modelele și ajung să le perpetueze, pentru că asta se întâmplă cu orice copil, perpetuează modelul pe care îl oferă părinții și apropiații lor. Și atunci singura lor șansă de a ieși din acest cerc vicios este educația. Dacă merg la școală, dacă au șansa să învețe să scrie, să citească și să își deschidă puțin lumea, în momentul acela realizează că există ceva mult mai bun și în momentul acela încep să

muncească pentru a obține mai mult, pentru a reuși să-și găsească o slujbă, pentru a reuși să-și croiască un drum în viață. Și atunci credem că baza este educația. Pe lângă asta, însă, ca să poată să aibă acces la educație vorbim despre a-i sprijini material, pentru că nu poți să mergi la școală dacă nu ai rechizite, nu poți să mergi la școală, dacă nu ai încălțăminte. Sunt oricum izolați într-o clasă, copiii aceștia mai săraci întotdeauna vor sta în spate, întotdeauna vor fi marginalizați de către colegii lor și, uneori, de către educatorii lor. Și atunci, ca să putem să îi motivăm pe ei să meargă la școală, venim cu un sprijin nu foarte important, dar esențial pentru ei: haine, rechizite, mâncare, astfel încât părinții lor să își ia o grijă de pe cap. Nu poți să lucrezi doar cu copilul, trebuie să sprijini familia!

Dincolo de acest sprijin, cum mai interveniți în viața lor?

Noi am vrea să credem că intervenim în funcție de fiecare caz în parte. Colegii mei, care sunt asistenți sociali, merg la fiecare familie pe care o sprijinim, discută cu părinții, fac o anchetă socială și încearcă să identifice toate problemele familiei. După care sprijinul nostru este direcționat către copii, spuneam de o bursă care se oferă copilului în fiecare an, astfel încât să își poată cumpăra cele necesare.

În mediul rural este esențial să existe un centru tip after-school, unde copiii să vină pentru teme, dar și pentru altfel de activități, în care poți să descoperi că un copil are talent la pictură sau la muzică sau, pur și simplu, este un bun constructor. Poți în momentul acela să îi găsești o direcție în viață, care este complet diferită față de mediul în care trăiește.

Mergem să ajutăm, și atunci când mergi să ajuți, mergi cu inima deschisă, mergi și încerci să faci tot ceea ce îți stă în putere. Lucrăm, adesea, cu organizații locale. Credem foarte mult în faptul că noi, Fundația Principesa Margareta a României, trebuie să dezvoltăm alte organizații la nivel local. Încercăm să sprijinim aceste organizații locale să crească și să sprijine cazuri care sunt în comunitatea lor. Și ei pot să sprijine cu centre de tip after-school. Ok, ai trimis copilul la școală, dar trebuie să își facă și temele, trebuie să recupereze anumite lacune școlare. În mediul rural este esențial să existe un centru tip after-school, unde copiii să vină pentru teme, dar și pentru altfel de activități, în care poți să descoperi că un copil are talent la pictură sau la muzică sau, pur și simplu, este un bun constructor. Poți în momentul acela să îi găsești o direcție în viață, care este complet diferită față de mediul în care trăiește.

Din câte știi, dvs. faceți și asta, sprijiniți tineri cu talent.

Da, este o tradiție regală. Foarte mulți tineri talentați nu au șansa să își dezvolte acest talent, nu au șansa să investească în instrumente, în cursuri pentru ei, astfel încât să își dezvolte talentul și să își continue drumul. Mulți dintre acești tineri abandonează acest drum pentru că nu au posibilități. E foarte dramatic să vezi părinți care s-au împrumutat, au făcut credite ca să-și sprijine copilul și ajung în clasa a XII-a, când trebuie să meargă la facultate și să vină eventual la București, când realizează că nu mai pot. Și atunci copilul trebuie să își găsească o slujbă și trebuie să câștige ceva din care să trăiască. Aici trebuie să intervenim și intervenim cu un program destul de complex, burse anuale de până la 2.000 de euro, plan de dezvoltare, mentorate, tabere pe care le facem cu toți copiii, expoziții, recitaluri, concerte, astfel încât să se dezvolte, pe perioada unui an, să încerce să se pună pe picioare, să câștige bani din arta lor, Lucrăm cu ei până la trei ani, pot să stea trei ani în bursa noastră și să beneficieze de sprijinul nostru ca să poată să se dezvolte mai departe. E o muncă foarte frumoasă, e o muncă dificilă, pentru că acești tineri au nevoi specifice și singurul nostru

noroc e acela că ne ajută foarte mulți oameni. Noi ne bazăm pe expertiza profesorilor și a oamenilor remarcabili de cultură, care sunt alături de Fundație și acești tineri. Programul acesta se numește tinere talente. Este în al zecelea an, sprijinim în fiecare an 30-36 de tineri, jumătate din ei sunt la Arte Plastice, jumătate sunt la Muzică. Facem o selecție foarte bine pusă la punct, pentru că ne dorim foarte tare să avem cazuri de tineri care provin din familii cu posibilități materiale reduse, dar totodată sunt foarte talentați. Logica este, dacă poți, să te dezvolti fără programul nostru, nu ai nevoie. Dacă ai nevoie, venim noi să te sprijinim în acest moment dificil al vieții tale. Pentru că asta e toată logica asistenței sociale. Să ajuți niște oameni într-un moment dificil al vieții lor, să îi pui pe picioarele lor și să îi transformi în cetățeni, în oameni implicați, oameni care sunt de încredere.

„Orice intervenție socială nu este decât o șansă la o viață mai bună”

Care credeți că este cea mai mare reușită pe care ați avut-o în acești ani de experiență de lucru cu copiii și cu tinerii?

Nu știu dacă poate fi vorba despre cea mai mare reușită. Experiența personală este aceea în care aflu despre o persoană pe care noi am ajutat-o, care s-a așezat pe propriile picioare și a reușit să se dezvolte, nu mai are nevoie de sprijinul nostru. Asta este cea mai mare reușită, pentru că reușitele le măsurăm caz cu caz, atunci când noi colegii vorbim și ne emoționăm uneori până la lacrimi de câte un caz, alea sunt momentele în care ne bucurăm. În momentul în care ai ajutat pe cineva și afli că persoana respectivă nu mai are nevoie la un anumit moment și că poți trece la un alt caz pe care să îl ajuți. Dacă ar fi să vorbesc în termeni de fundație, aș putea spune că practic este vorba despre sute de mii de oameni pe care i-am ajutat, sunt 27 de ani de activitate. Sunt programe care gradual în ultima perioadă au crescut. Și încă ceva important, dacă la început Fundația Principesa Margareta a României era finanțată din afara țării, în acest moment fundația și programele ei sunt susținute de companii și oameni din România. Faptul că reușim să convingem oameni să fie alături de noi și să ne sprijine este extrem de important pentru noi.

Cum schimbă intervenția unei fundații viața unui copil care s-a născut într-o familie fără posibilități, într-un mediu care nu i-a fost deloc favorabil?

Mi-ar plăcea să spun că i-o schimbă într-o manieră esențială și că i-o ia dintr-un punct și o transformă complet. Adevărul este că orice fel de intervenție socială nu este decât o șansă la o viață mai bună. Atunci când nu ți se oferă nicio șansă pentru că ai avut ghinionul să te naști într-o astfel de familie, noi îți oferim acele șanse necesare să poți să te dezvolti. În programul Fondul Special pentru Copii, susținut de Fundația Vodafone România, vorbim de o bursă care să dea acces la școală. În alte programe, cum sunt Centrele Generației vorbim despre centre de tip after-school. Dar e o șansă, asta e până la urmă asistența socială. Până la urmă depinde de ei să meargă mai departe. Dar cei mai mulți dintre oameni profită de aceste șanse și să ajungă să aibă un rost și o viață mai bună și să ajute la rândul lor pe alții.

O altă categoria vulnerabilă, de care vorbeam la începutul interviului e reprezentată de vârstnici. De ce au ei nevoie?

Noi am realizat și un studiu destul de amplu la nivel național împreună cu GfK, ca să vedem care sunt nevoile vârstnicilor. Bineînțeles că vârstnicii se plâng de problemele de sănătate și, în principal, de mobilitate. Faptul că se îmbolnăvesc îi face ca ei să nu mai poată să iasă din casă și să interacționeze cu alte persoane. Dar o mare problemă pentru vârstnici este singurătatea. Un om care iese la pensie a avut până atunci un anumit statut, a avut o funcție într-o organizație, a avut un rol în

viață, colegi, un respect care i-a fost acordat. În momentul în care a plecat, toate chestiile astea sunt retezate. Este una dintre problemele foarte importante pentru ei, alături de singurătate. Încercăm să îi ajutăm în ambele direcții pe care le-am identificat: pe partea de singurătate, lucrăm cu ei în Telefonul Vârstnicului, o linie specială, dedicată lor și unde primesc sprijin emoțional, dar și foarte multe informații. Avem o bază de date pe care am creat-o cu instituții și organizații din întreaga țară și atunci când ei ne spun că au o anumită problemă, noi putem să îi îndrumăm. Spuneam adesea că noi suntem internetul persoanelor vârstnice.

Pe de-o parte însă, sunt vârstnici care ne sună și au nevoie să interacționeze cu o persoană. Avem în proiectul Telefonul Vârstnicului aproximativ 300 de persoane cu care interacționăm într-o manieră regulată. Îi sunăm adesea și stăm de vorbă cu ei despre cele mai mărunte lucruri, dar stăm de vorbă cu ei și le arătăm că le suntem alături. Nu în ultimul rând, am avut un program pe care l-am transformat în Asociație, Niciodată Singur, cu voluntari care merg acasă la persoanele vârstnice și într-o manieră regulată interacționează cu ei, ies cu ei în parc, merg cu ei la cumpărături. Pe partea de rol în comunitate există centrele Generații. Noi am dezvoltat în București un prim centru de tip after-school în care voluntari persoane vârstnice vin pentru a-i sprijini pe copii. Lucrăm cu foarte mulți parteneri din țară, cu foarte multe organizații. Mergem la acești parteneri cu metodologia pe care o avem și îi facem să vadă valoarea voluntarilor vârstnici. Și transformăm centrele tip after-school în Centre Generații, unde voluntarii sunt persoane vârstnice. Iar surpriza este că vârstnicii sunt cei mai buni voluntari. Pentru că sunt serioși, pot să vină des la centru, își doresc să lucreze cu copiii.

Ați vorbit despre Telefonul Vârstnicului, unul dintre programele pe care le-ați făcut împreună cu Fundația Vodafone România.

Și acum mai primim sprijin din partea Fundației Vodafone România pentru telefonul Vârstnicului, este un program pe care l-am inițiat atunci când ne-am dat seama că nu putem să ajungem la vârstnicii din întreaga țară, din cele mai îndepărtate colțuri. Atunci ne-am gândit că o foarte bună soluție ar fi să lansăm o linie telefonică de sprijin pentru ei, care să le ofere, pe de-o parte informații, pe e alta sprijin emoțional, socializarea, lupta împotriva singurătății. Și am lansat Telefonul Vârstnicului, cu sprijinul Fundației Vodafone România, acum doi ani și ne-am bucurat de un succes foarte mare. Pentru că nevoia a fost într-adevăr corect identificată, sunt foarte mulți vârstnici care au nevoie de informație. Vârstnicii nu sunt la fel de dispuși să acceseze tehnologia și au nevoie de informații din comunitatea lor. Pe de altă parte este acest sprijin emoțional, cu peste 300 de vârstnici care sunt înscriși și pe care îi reapelăm noi. Este o chestie drăguță, că telefonul vârstnicului este singura linie pe care eu o știu, call service, în care noi sunăm mai mult decât suntem sunați.

Ce alte programe mai derulați?

Mai avem Fondul Special pentru Copii și sunt foarte fericit că Fundația Vodafone România a insistat și ne-a sprijinit să mergem cu sprijinul în zona rurală, pentru că nevoile copiilor sunt foarte mari. Copii din familii extrem de sărace, sărăcie lucie, venituri doar din ajutor social, copii care nu au posibilitatea să meargă la școală pentru că nu au cu ce să se îmbrace, nu au cu ce să se încălze. Și am sprijinit, pe de-o parte familii, iar acum sprijinim centre de tip after-school, în parteneriat cu Fundația Vodafone România, pentru că nu poți să faci școală doar în acele 3-4 ore și să recuperezi lacunele școlare, ai nevoie să te duci mai departe către un centru de tip after-school, să primești o

masă, să-ți faci temele și să participi la tot felul de alte activități. „Este un scenariu de viitor îngrozitor să vezi că vei avea o mare parte din populație needucată”

De ce are nevoie o organizație caritabilă ca să meargă înainte și să îi ajute în continuare pe cei care au nevoie?

Sunt două direcții, pe de-o parte oameni care să fie dedicați, oameni care să fie sufletești. Doi: ai nevoie de resurse financiare. Nu poți să faci programe de calitate doar cu voluntari. Voluntarii sunt importanți în munca ta, pentru că ei îți acoperă foarte foarte multe momente în care ai nevoie de mulți oameni. Ai nevoie să faci asistență socială cu profesioniști. Nu merge doar cu dorință, trebuie să existe și cunoștințe. Oamenii care merg acasă la acești copii trebuie să știe cum să se comporte să analizeze situația familiei. Ai nevoie de oameni pe care să te poți baza și, nu în ultimul rând, ai nevoie de resursă financiară ca tu la rândul tău să poți să o distribuie mai departe. Personal, sunt foarte supărat pe felul în care se face asistență socială în România la nivelul statului. Există dorința de a oferi asistență socială, dar atunci când la nivel local nu ai profesioniști care să analizeze fiecare caz în parte nu faci altceva decât să distribuie niște bani și aceia foarte puțini fără să încerci să scoți familia din nevoie. Fără să ai un plan de dezvoltare pentru familia respectivă, astfel încât la anul să nu mai fie în asistență socială. Noi, când ajutăm, ajutăm pentru a-i face pe acei oameni să iasă din situația dificilă, pentru a-i face să se așeze pe propriile lor picioare. E nevoie de resurse financiare, dar e nevoie și de profesioniști care să știe să le distribuie și să lucreze cu fiecare caz în parte. Un copil dintr-o familie fără posibilități are nevoie să meargă la școală. Dar adevărul e că ai o întreagă familie în spatele lui, care are o multitudine de proleme care trebuie rezolvate astfel încât familia să meargă mai departe. Se poate face asta, nu spun că este ușor, există profesioniști care știu să facă aceste lucruri, dar ai nevoie de intervenție personalizată. S-a dat o lege care spune că este nevoie să existe asistenți sociali care să intervină în comunitate. Pozițiile respective au putut fi ocupate de persoane care nu sunt specializate în asistență socială. S-a plătit un salariu, dar din păcate, rezultatele sunt foarte, foarte slabe. Și ceea ce noi vedem, intervenind în mediul rural, este că se creează o tot mai mare disparitate între copiii care vin de la sate și din orașe mici și cei care vin din orașe mai mari care au șanse mai multe. Este un scenariu de viitor îngrozitor.

<https://republica.ro>, interviu realizat de Raluca Ion, editor, 13.04.2018

Toți pentru unul, unul pentru toți!